

[Glistrup]

huslæger. De gør opmærksom på, at for deres vedkommende er det forholdsvis upraktisk, at man opererer med uge-for-uge-opgørelser, idet de har deres vagtskema over tre uger. De har måske 100 arbejdstimer i 1 uge, inklusive vagttimer og lign., og derefter afspadsrer de noget i de andre uger, så det giver nogle helt barokke udsving for dem.

Nu vil jeg jo ikke sige, at vi med Skagens fiskere og de underordnede sygehuslæger har udtømt hele det danske arbejdsmarked; der er unægtelig andre områder på det, men det er gode eksempler at få forstand af. Forholdet er nemlig det, at situationen er så vidt forskellig for dem, der arbejder i Danmark, at det simpelt hen ikke kan passes ind i firkantede regler, som man nu i huj og hast skal gennemføre, fordi man her i Danmark har noget, der er vigtigere og mere undtagelsesfrit end tyngdeloven eller bandbullen fra paven i Rom eller Danmarks Riges Grundlov, nemlig at Folketinget skal på juleferie inden 22 timer fra nu. Det er jo virkelig det, det gælder. Det er en skandale, når vi ikke har fået de endelige forslag og folk rundt om i landet ikke har haft mulighed for at være lige så vakse som fiskerne i Skagen og sygehuslægerne til at komme og give besked om de problemer, der er.

Folketinget gennemfører noget fuldstændigt nyt i forhold til, hvad Folketinget har beskæftiget sig med, og giver et fuldstændigt nyt sæt af regler. Derfor er det eneste anstændige, at når sagen nu kommer tilbage til Arbejdsmarkedsudvalget, så lader man den ligge dér i nogle måneder for simpelt hen at få den gennemarbejdet og få de fornødne udtalelser. Det er faktisk mest regeringen og Socialdemokratiet, jeg gør en tjeneste med det råd.

Jeg ved godt, at man frygter, at hvis man opererede på den måde, så ville – jeg har hørt tallet – 18.000 mennesker ryge over i det sociale system pr. 1. januar. Men i det omfang man virkelig mener, at det er en alvorlig trussel, så kunne man dog langt enklere gøre det, at man lavede – og det kan jo gøres på tre kvarter – en første, anden og tredje behandling af et lovforslag på en linje om, at den 1. januar sættes dette ur i stå til 1. marts, eller hvornår man nu vil gøre det, sådan at der ikke sker skader og man kan få gennemarbejdet det, så man kan være bekendt at gennemføre det, som bliver resultatet af det.

Det, vi taler om her, er faktisk noget, der har meget væsentlig betydning for hundredtusinde af danskere, når man tager de pågældende lønmodtageres familiemedlemmer, som de forsørger, med. Der er hele samfund, der bliver ramt af det.

Kristeligt Folkeparti har været den barmhjertige samaritan og foreslået, at for 1991 kan man redde det, der er mest truet, nemlig vådfiskeindustrien, men den er død før 1991. Fiskerne vil elske fiskeriministeren, når man kommer igennem til at se, hvad det her er, for de vil synes, at han dog trods alt er bedre end arbejdsministeren. Arbejdsministeren vil slå mere ihjel for dansk fiskeindustri med det, han laver her, end fiskeriministeren gjorde i Bruxelles forleden dag. Det er faktisk sandheden om, hvordan organisationerne i fiskeriet skal prioritere deres ting. Derfor tag dog og giv os så megen tid, at sjælen kan følge med skrivebordspennen. Det er for dårligt, det, forligspartierne har præsteret her.

Bollmann (CD):

Jeg skal først medgive de foregående ordførere, at udvalgsarbejdet har været usædvanlig interessant. Det har også været usædvanligt som sådan, og hvis det engang imellem har været kaotisk, så vil jeg i hvert fald vove den påstand, at det ikke kun er udvalgsformandens skyld.

Men altså allerførst ville jeg egentlig gerne have gratuleret forligspartierne med, at de overhovedet har kunnet indgå et forlig. Det, der nu er spændende, er jo, om de kan finde ud af, hvad det er, de er blevet enige om, eller hvor uenige de er om, hvad de er blevet enige om.

Jeg siger det egentlig, fordi jeg synes, det er positivt. Jeg tror, det er positivt både for forholdene på arbejdsmarkedet og for klimaet i den tid, der kommer. Vi ved, der er trepartsforhandlinger, vi ved, der er midtvejsforhandlinger, og det tilsiger, at det er godt, de har kunnet nå et forlig. Jeg siger det altså ikke så meget på grund af det indhold, forliget har fået. Vi kender det ikke rigtig endnu, men i hvert fald ud fra det, vi kender, mener jeg stadig væk, som jeg sagde ved førstebehandlingen, at der er en række mørke pletter, som vi ikke kan være enige i.

Selvfølgelig er der, det skal jeg medgive, mange positive ting i lovforslag nr. L 55 om arbejdstilbud og om uddannelsestilbud. Jeg skal